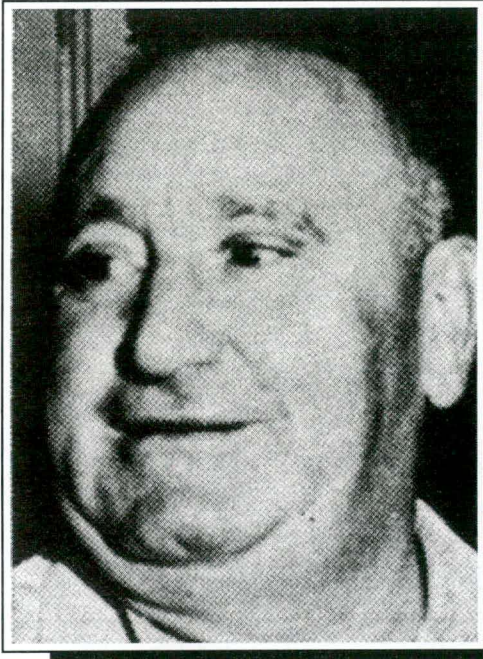

אל"מ פלד ויינברג אשר אושרקה ז"ל

אל"מ פלד אשר ז"ל
בן 64 בנפלו

בן סימה וישראל

נולד ברוסיה

ב-י"ג בחשוון תרס"ז , 1/11/1906

התגייס ב-1.2.1948

נפל בעת שירותו

ב-י"ג באדר א' תש"ל , 19/2/1970

שרת בחיל החימוש

מקום נפילה: ישראל

נקבר בחדרה

הותיר השאיר אישה ושתי בנות

קורות חיים

בן ישראל וסימה, נין ונכד לבעש"ט. נולד ביום י"ג במרחשוון תרס"ז (1.11.1906) בעיר אומן שליד קיוב, ברוסיה. בהיותו בן עשרים עלה ארצה והשאיר בגולה משפחה ענפה ואמידה. בתחילה עבד ביערות פיק"א ויחד עם זאת החל בפעילות חשאית בשירות ה"הגנה". במרוצת הזמן מילא ב"הגנה" כמה וכמה תפקידים בכירים והיה מפקד מחוז השומרון, סגן מפקד הגליל התיכון (מזכרון-יעקב עד רמת-גן) ומפקד מחוז ירושלים. תפקידו החשוב והאהוב עליו ביותר היה תפקיד החמש הראשי ב"הגנה" ועיסוקו היחיד היה קשור בנשק וברכש. אשר היה זה שסיפק חלק ניכר מהנשק ל"צבא בדרך". שעתו היפה ביותר הייתה במלחמת-השחרור. אז הופקד על ריכוז הנשק למבצע "נחשון", מבצע פריצת הדרך לירושלים.

הוא גויס לצה"ל ב-1.2.1948 ונתמנה כראש שירותי החימוש בצה"ל. שנה אחרי כן היה מפקד חיל החימוש והציוד, וכעבור שנה נתמנה לקצין החימוש הראשי. בתפקידו זה היה הממונה על הטיפול בכלי-הנשק לסוגיהם. חלפה שנה ואשר הועלה לדרגת אלוף-משנה ונתמנה עוזר לראש אגף האפסנאות במטכ"ל. בשנת 1952 מונה לראש אגף החימוש במשרד הביטחון, הממונה על כל המערך האירגוני של הרכש - מרגע חתימת העסקה בחוץ-לארץ ועד לשעת המסירה ליחידות צה"ל. אשר השתתף בעצמו במבצעי פריקת ה"כלים" שהגיעו ולא קרה שנעדר שעה שאניות ומטוסים פרקו באישון לילה את הציוד היקר בנמלי הארץ ובמחנות צה"ל. אושרקה היה חלק בלתי-נפרד מן הנוף האנושי בלילות האלה. כלפי חוץ נראה שליו ורגוע ואף פעם לא נכשל בנסיון להתגבר על התרגשותו. הוא היה מאושר

אל"מ פלד ויינברג אשר אושרקה ז"ל

בשעת קבלת "מטען", לחץ ידיים, חייך והרים כוסיות "לחיים". הערכה לעבודתו הברוכה של אושרקה הביע השר שמעון פרס, שהיה תקופה ארוכה אחראי לפעולות הרכש במדינה: "לך אושרקה, לא רק שיישמרו דפים מיוחדים בספר מאורעות הרכש; אתה, בעצם, תהיה כריכה היסטורית של ספר שכזה". כאשר הוחלט לפרק את אגף החימוש במשרד הביטחון ולהקים תחתיו את מנהל ההרכשה והייצור לא זנח אושרקה את התחום שבו בילה את חייו. הוא נתמנה נציג המשקיעים בבית-החרושת לנשק, תפקיד אותו מילא עד יום מותו. היו שראו אותו כאיש-ברזל, אך לא איש ברזל היה אלא בשר ודם - לא רק במובן גופני כי אם גם רגשי. ביום י"ג באדר א' תש"ל (19.2.1970), מת אושרקה מהתקף לב. השאיר אישה ושתי בנות. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בחדרה.

ביום ה"שלושים" אמר השר שמעון פרס בין יתר דבריו: "הוא לא התנשא ולא דוכדך. מצב-רוחו היה איתן, מאוזן ומכוסה בחיוך על השפתיים. הוא לא נטה להתפלסף אבל הבין את העיקר - ומשהבין אותו כהלכה היה הוא מצוי במקום הדרוש ובשעה הדרושה. - הוא הבין שבלי פלדה, החומה לא תחזיק מעמד והוא היה לצובר הפלדה המובהק של המדינה. כשלכולם נדמה היה שהגיעה שעת-מרגוע הוא סירב להתפרק מאחריותו. כשבא תור הכלים הגדולים הוא לא שכח את חשיבותם של הכלים הקטנים. אף-על-פי שעסק בצבירת כלים, רב היה כוחו גם ביחסיו עם אנשים. הוא היה בין המעטים שידע יותר ממה שאמר: אמר פחות ממה שהיה לו להגיד. מסביבו לא שררה איפוא אווירה של קנאה אלא של אמון ושותפות. הייתי מופתע בכל פעם מחדש מעושר קשריו החברתיים של אושרקה, מהיקפם ומעמקם. אדם בצר לו היה פונה אליו - ומתוך ביטחון שכל מה שאמר במרי-שיח ישקע ב"סליק" חברי, שאינו דולף. ומי שפנה אליו ידע שהוא לא ינוח ולא ישקוט עד אשר יבנה גשר או גשרון, לעבור עליו משבר או תקלה. הוא אהב לעזור לאנשים - ומה שלא פחות חשוב הוא ידע לעזור להם - - בסיום דבריו אמר שמעון פרס: "הוא היה את אשר צריך להיות: חבר, גבר, מפקד, איש משפחה ואיש העם - ודמותו תוסיף להבהיק באותו חוט המחבר את האי-אפשר לאפשרי, את האגדה למציאות". בדבריו אלה רמז שמעון פרס לאותו מקרה, שנשק הוברח בחביות מוסוות כ"חביות מלט" לנמל יפו ואושרקה צריך היה לחתום על קבלתן. בשעת הפריקה נשרה חבית אחת מן המנוף, נפלה על הרציף, נשברה ותכנה התפזר על הרציף לעיני עשרות ערבים נדהמים. כשבאו אליו אחרי כן אנשים ואמרו לו שייסגיר עצמו לשלטונות-המנדט התגלה כי לו יש מנדט משלו ומנדט שאינו נוטה לכניסה כלשהי, - - ושמעון פרס המשיך: "ב'הגנה' (אושרקה היה ממניחי יסודותיה) הוא אימץ לעצמו את כל המשמעת הכרוכה בחיי-צבא ובצה"ל הוא נשא עמו את כל רוח החברות שאפיינה את חיי ההגנה".

אשר פלד

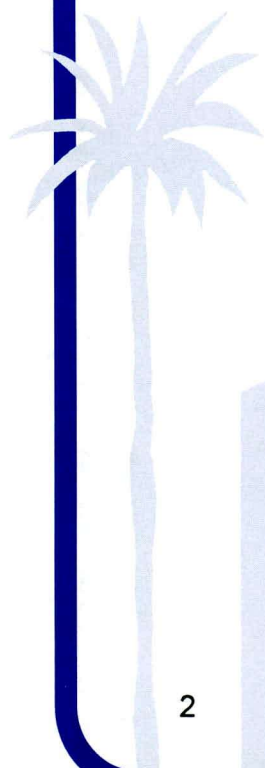
אֲשֶׁר נולד באומאן (אוקראינה). עלה לארץ בשנת 1926 והצטרף אל אחיו דוד בחדרה, בה התגורר כל השנים. עם הגיעו ארצה עבד למחייתו בעיריה. היה בין מייסדי ה"הגנה" בחדרה והשומרון, נתמנה כמפקד מחוז השומרון ולאחר מכן למפקד מחוז ירושלים. בראשית 1940, כשהוקמה מחלקת החימוש בהגנה נתמנה לחמש ראשי של ה"הגנה". עבד למחייתו ביערות חדרה מטעם פיק"א. עם הקמת צה"ל היה מפקד חיל ציוד וחמוש ולאחר מכן נתמנה כראש אגף חימוש במשרד הבטחון ובתפקידו זה היה ממונה על הטיפול בכלי הנשק השונים בכל השלבים, מחתימת הסכם הרכישה ועד לקבלתם. היה בעל דרגת אלוף משנה. בראשית 1967 נפרד מתפקידו זה, לאחר שעסק עשרים וחמש שנה ברכש. הודות לעיסוקו זה כונה בשם "מר רכש". בשנות פעילותו הענפה לרכישת כלים בשביל ה"הגנה" ואח"כ בשביל צה"ל נפגש עם אנשים רבים בארצות רבות, מהם מדינאים בעלי שם ומהם סוחרי נשק. ידע סיפורים מרתקים שאינם לפרסום עד היום.

אשר פלד

נפטר בי"ג באדר א' תשל"א (19.2.1970) מהתקף לב.

הובא למנוחות בחלקה הצבאית של בית העלמין בחדרה.

אשר פלד

ל ד מ ו ת ו

השר שמעון פרס שכיהן כסגן שר הבטחון, אמר לאלוף משנה

פלד: "לך לא רק יישמרו דפים מיוחדים בספר מאורעות הרכש

-אתה תהווה בעצם, את הכריכה ההיסטורית לספר זה."

ידידיו הרבים מציינים מעל הכל את היותו של אושרקה,

נמוך הקומה ונעים הסבר, חלק בלתי נפרד מכל מעשי הרכש של

צה"ל ושל "ההגנה" קודם לכן.

ידו היתה כמעט בכל העברות הנשק. "רכש" פירושו לא

רק השלמת העיסקה עם הספק אלא גם מסירתו לידיים המיועדות

לכך, שכן תקלות בלתי צפויות מאיימות תמיד על ההעברה

התקינה למקבל הסחורה. משום כך, בגלל התנאים המיוחדים

שבפעולות חיוניות אלו, היה נמצא כמעט תמיד גם בנמל

הטעינה וגם בנמל הפריקה והוא לא נח ולא שקט עד שהנשק

נמסר לידי הצבא.

הוא הקדיש הרבה ממרצו להספקת הפריטים השוטפים לצרכיו

היומיומיים של צה"ל.

יד לבנים - חדרה

אשר פלד
בן סימה וישראל פלד

י'ג באדר א' תשל"א 19/02/70

נפל ביום